

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วันที่ ๒๒ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ความอาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	โจทก์
	นายกิตติภัทร ชูจิตต์ ในฐานะส่วนตัว ที่ ๑	ผู้ร้อง
	เด็กหญิงสุขกัญญาหรือกัญ ชูจิตต์ โดยนายกิตติภัทร ชูจิตต์	
	ผู้แทนโดยชอบธรรม ที่ ๒	
	นายธนวันต์หรือโป้ เหล่าดี	จำเลย

เรื่อง ช่มชืนกระทำชำเรา ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดต่อเสรีภาพ

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เวลากลางคืนหลังเที่ยง ถึงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เวลากลางคืนหลังเที่ยงต่อเนื่องกัน จำเลยกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน คือ จำเลยโดยปราศจากเหตุอันสมควรพรากเด็กหญิงสุขกัญญาหรือกัญ ชูจิตต์ ผู้เสียหายที่ ๒ อายุ ๑๒ ปีเศษ (เกิดวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘) ซึ่งเป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากนายกิตติภัทร ชูจิตต์ ผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งเป็นบิดา ผู้ปกครอง ผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร จำเลยพาผู้เสียหายที่ ๒ ไปเพื่อการอนาจาร โดยจำเลยกระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งเป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีและมีใช้ภริยาของจำเลย ในการกระทำชำเราดังกล่าวจำเลยถอดกางเกงของผู้เสียหายที่ ๒ ออกแล้วกระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๒ โดยใช้

คดีหมายเลขดำที่

๗๔/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่

๑๒๒/๒๕๖๑

- ๒ -

อวัยวะเพศชายของตนสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายที่ ๒ เพื่อสนองความใคร่ของจำเลย จนจำเลยสำเร็จความใคร่หลายครั้ง โดยผู้เสียหายที่ ๒ ยินยอม เหตุเกิดที่ตำบลอ่าวน้อย อำเภอเมือง ประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑, ๒๗๗, ๒๘๓ ทวิ, ๓๑๗

ระหว่างพิจารณา ผู้เสียหายทั้งสองยื่นคำร้องขอบังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้ผู้เสียหาย ที่ ๑ เป็นเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท และผู้เสียหายที่ ๒ เป็นเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันทำละเมิด

จำเลยไม่ยื่นคำให้การในส่วนแพ่ง

พิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์ประกอบคำรับสารภาพของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เด็กหญิงสุกัญญาหรือกัญ ชูจิตต์ ผู้ร้องที่ ๒ เกิดวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘ ขณะเกิดเหตุมีอายุ ๑๒ ปีเศษ ตามสำเนาสูติบัตรพร้อมสำเนาทะเบียนบ้าน เอกสารหมาย จ. ๒ อยู่ในความดูแลของนายกิตติภัทร ชูจิตต์ ผู้ร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นบิดา ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง มีคนร้ายกระทำชำเราผู้ร้องที่ ๒ ผู้ร้องทั้งสองแจ้งความร้องทุกข์ ต่อพนักงานสอบสวน ขึ้นสอบสวนแจ้งข้อหาจำเลยว่า กระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ซึ่งมีใช้ภริยาของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม พาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอมและพรากเด็ก อายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร จำเลยให้การรับสารภาพ ตาม บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา เอกสารหมาย จ. ๙

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ สำหรับความผิดฐาน พาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร มิใช่ความผิดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำไว้ให้จำคุกตั้งแต่ ห้าปีขึ้นไปหรือโทษสถานหนักกว่านั้น เมื่อจำเลยให้การรับสารภาพ จึงฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดข้อหาดังกล่าว

(แผ่นที่ ๒ จากจำนวน ๖ แผ่น)

คดีหมายเลขดำที่

๗๔/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่

๑๒๒/๒๕๖๑

- ๔ -

กระทบบกระเทือน โดยผู้ร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นบิดามีได้ยินยอมด้วย ดังนั้นพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบมารับฟังได้จนเป็นที่พอใจว่า จำเลยกระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ซึ่งมีใช้ภริยาของตนโดยเด็กยินยอม และฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารตามฟ้อง มีปัญหาต้องวินิจฉัยอีกประการว่า จำเลยต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสองหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า จำเลยกระทำความผิดอาญา ซึ่งถือเป็นการทำละเมิดต่อผู้ร้องทั้งสอง จำเลยจึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องทั้งสอง ได้ความจากคำเบิกความของผู้ร้องที่ ๑ ว่า การกระทำของจำเลยทำให้ผู้ร้องที่ ๑ ได้รับความอับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียง ส่วนผู้ร้องที่ ๒ ได้รับความเสียหายทางร่างกาย และจิตใจ ผู้ร้องทั้งสองจึงมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินได้ เห็นสมควรกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้ผู้ร้องที่ ๑ เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท และผู้ร้องที่ ๒ เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคสาม, ๒๘๓ ทวิ วรรคสอง, ๓๑๗ วรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๑ ขณะกระทำผิดจำเลยมีอายุกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปี ลดมาตราส่วนโทษลงกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๕ ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีและฐานพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีอันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐ จำคุก ๓ ปี ๖ เดือน ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร จำคุก ๒ ปี ๖ เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา

คดีหมายเลขคำที่

๗๔/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่

๑๒๒/๒๕๖๑

- ๕ -

มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ฐานกระทำชำเรา เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี จำคุก ๑ ปี ๙ เดือน ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร จำคุก ๑ ปี ๓ เดือน รวมจำคุก ๒ ปี ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์แห่งคดี ประกอบกับรายงาน แสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แล้ว เห็นว่า จำเลยกระทำความผิดเพราะความเยาว์วัย หากได้รับการอบรมขัดเกลานิสัยความประพฤติ น่าจะเป็นผลดีแก่จำเลยยิ่งกว่าการจะให้รับโทษจำคุก อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชน และครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔๒ (๑) จึงให้เปลี่ยนโทษ จำคุกเป็นส่งจำเลยไปฝึกและอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต ๒ (จังหวัดราชบุรี) มีกำหนด ขั้นต่ำ ๑ ปี ขั้นสูง ๒ ปี นับแต่วันอ่านคำพิพากษาให้ศูนย์ฝึกและอบรมจัดให้จำเลยเรียน (กศน.) จนสำเร็จ การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และฝึกอาชีพให้จำเลยอย่างน้อย ๒ วิชาชีพ แต่ถ้าขณะคดีถึงที่สุด จำเลยอายุครบ ๒๔ ปีบริบูรณ์แล้ว ยังไม่ได้ถูกควบคุมตัวเพื่อฝึกอบรม ให้ส่งไว้ในเรือนจำมีกำหนด ๑ ปี หรือหากจำเลยถูกควบคุมตัวเพื่อฝึกอบรมแล้วแต่ยังไม่ครบกำหนด ให้ส่งตัวจำเลยไปจำคุกไว้ในเรือนจำ มีกำหนด ๖ เดือน ตามมาตรา ๑๔๒ วรรคท้าย ให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ร้องที่ ๑ เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องที่ ๒ เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน

คดีหมายเลขคำที่
คดีหมายเลขแดงที่

๗๔/๒๕๖๑
๑๒๒/๒๕๖๑

- ๖ -

ดังกล่าวนับแต่วันทำละเมิด (วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้องทั้งสอง
ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแบ่งให้เป็นพับ./

นางสาวภิญห์พร เพชรรววิวัฒน์

นายสมบัติ สมจิต

นางวรรณ โชคสุชาติ

นางสุรีพร ยิ่งวรากุล

พิมพ์พร พิมพ์/ทาน